

Frama - put poziva

– 2. kateheza ususret 20. obljetnici Franjevačke mladeži u Hrvatskoj –

Napomena: za susret potrebno je pripremiti:

- listići papira
- nekoliko hamer papira

PJESMA: Kako da te ne volim

Uvodna motivacija:

Prisjetite se sebe u vrtićkoj dobi...Sjećate li se s kim ste se htjeli oženiti? A što ste htjeli postati po zanimanju? Porazgovarajte kratko o tome.

Sada neka svatko u sebi razmisli o tim istim pitanjima iz svoje sadašnje perspektive. Uzmite za to nekoliko trenutaka, možete pritom i pustiti neku meditativnu glazbu. Pokušajte biti što konkretniji, zamislite gdje biste najradije živjeli, s kim, kakav biste posao radili, kako biste provodili slobodno vrijeme, gdje biste putovali na odmor... Budite što konkretniji i iskreniji, možete i zapisati vlastite bilješke, nećete ih morati nikome pokazivati niti govoriti, ali važno je posvijestiti si da svi imamo neka očekivanja „dobrog života“ u budućnosti, u vremenu poslije danas.

Nakon vremena predviđenog za promišljanje, animator neka podijeli po listić papira svakom sudioniku. Zadatak je sudionika da na listić napišu jedan pojam koji odgovara nečemu što oni smatraju važnim za dobru vlastitu budućnost. Listići su anonimni i animator ih ponovno skuplja bez da ih komentira.

(Za animatora: Nemojte podijeliti listiće i najaviti zadatak prije nego završe prethodno promišljanje jer inače neće biti spontani nego će se koncentrirati na traženje odgovarajućeg pojma. Listiće sačuvajte sa strane, trebat će vam kasnije.)

IZLAGANJE TEME:

Na početku našeg današnjeg susreta prisjetili smo se sebe u predškolskoj dobi. Većini je tada bilo lijepo, ali nismo mogli tamo ostati, trebalo je ići dalje. Onda su došla prva 4 razreda, pa viši razredi, zatim vrijeme za odabir srednje škole i za one koji idu dalje, fakulteta. Oni koji su završili obrazovanje, počeli su raditi ili tražiti posao. Oni koji su došli u određenu dob, razmišljaju o napuštanju dosadašnje obitelji i stvaranju vlastite ili barem o nezavisnom životu.

Godine u kojima se nalazimo su pune promjena, što smo god započeli, imalo je i imat će svoj kraj. Sjetite se o čemu ste razmišljali dok ste promatrali svoju budućnost iz sadašnje perspektive. Vjerojatno nitko nije razmišljao o sebi kao o učeniku svoje škole ili faksa, nego kao o osobi koja je došla do nekog cilja. Neki su se zamislili u zanimanju za koje se školuju, a neki u nečemu skroz drugačijem, ali svi želimo doći do nekog cilja i svjesni smo da smo sada na putu prema tome, da još nismo tamo gdje želimo biti.

I naša su bratstva Frame takva mjesta, važno je podsjećati se na to. Frama nije otok na koji smo se došli naseliti, nego brod kojim plovimo tražeći odgovarajući otok. Kad mi nađemo svoj otok, neki će drugi ljudi ploviti tim brodom. No, sad smo mi ti koji su na brodu pa pogledajmo malo kako plovimo. Prvo je važno priznati da se većina nas nije ukrcala da bi tražila neki otok. Došli smo iz puno jednostavnijih razloga, najčešće zbog društva, na ovaj ili onaj način. Ali, kad smo se ukrcali i krenuli, shvatili smo da taj brod nekamo plovi. Frama ne služi tome da ubijemo neko vrijeme, nego da ga oživimo, da pronađemo smisao u sadašnjosti. Neki od nas ovdje prisutnih tek su počeli svoj put s Framom, drugi su već dugo ovdje. Oni koji imaju više iskustva, možda mogu potvrditi kako sada nisu isti kao kad su došli. To ne znači da su onda bili loši, a sad su se konačno popravili, nego kako se u međuvremenu promijenio smisao njihova dolaženja u zajednicu. Ako netko želi reći svoje iskustvo o tome, može to sada učiniti.

Važno je biti svjestan da je naše vrijeme u Frami ograničeno (osim ako krenete put duhovnog poziva pa ostanete kao duhovni asistent/ica) i da ga možemo i trebamo iskoristiti tako da se pripremamo za ono što će doći poslije. Dosada je naš život bio prilično određen, nismo imali puno izbora. Nismo birali s kim ćemo živjeti, odnosno u kakvoj obitelji. Morali smo ići u neku školu i pitanje je koliko smo stvarnog izbora imali prilikom biranja srednje škole. Čak i što se vjerskog života tiče, većina nas se jednostavno „zatekla“ u Katoličkoj crkvi, premda u tom smislu već ima i onih koji su se sami opredijelili nakon što su odrasli u obiteljima u kojima se vjera ne prakticira, no to je rjeđe.

Međutim, nakon što završimo obrazovanje i odvojimo se od svoje primarne obitelji, svi će ovi izbori biti pred nama. Moći ćemo odabrati želimo li ući u brak, živjeti u paru nevjenčano ili živjeti kao samci. Možemo izabrati ovaj ili onaj stil života, raditi ovaj ili onaj posao. Što se vjere tiče, više neće biti školskog vjeronauka ili pritiska roditelja da idemo na misu... nitko od naših dosadašnjih autoriteta nas više neće „kontrolirati“ u našem kršćanstvu. Postojat će izbor. Mnogi su ga mladi prije nas iskoristili i ne trebamo se zavaravati – nisu svi mladi iz Frame u odrasloj dobi nastavili s kršćanskim životom. Zato se mi mladi koji smo danas na tom putu moramo pomalo pitati – što je u tim situacijama vrijedno izabrati? Na kakav smo život pozvani? Zajedno i uz pomoć duhovnog asistenta možemo pronaći kvalitetnije odgovore i kvalitetnije argumente nego ako pred tim pitanjima ostanemo sami. Iskustvo drugih je vrlo korisno, ne moramo sve pogreške isprobati na vlastitoj koži.

PJESMA: Velik si (Dajemo Ti slavu)

Poticaј za rad u skupinama:

Na koje konkretne načine bi mi moje mjesno bratstvo moglo pomoći da prepoznam na kakav sam život pozvan, što je najbolje za mene? Nastojte biti iskreni i konkretni kad govorite o svojim potrebama.

- Netko možda ima potrebu za duhovnim praćenjem od strane asistenta, netko bi možda volio da može povremeno razgovarati s odraslom osobom koja ima iskustva u poslu koji želi raditi ili s nekim tko je u braku (a nije iz obitelji/rodbine) ili tako nešto.

- Pokušajte prvo sebi odgovoriti kakvu biste vrstu podrške željeli za sebe, a onda to predložite bratstvu. Možda vam vaše mjesno bratstvo može omogućiti takvu podršku.

ZA ANIMATORA SUSRETA:

Za vrijeme dok oni razgovaraju o ovom pitanju, ti prouči one papiriće na koje su napisali po jedan pojam koji govori što im je važno u budućnosti.

- Ovisno o tome u koliko su grupa podijeljeni, odaberi za svaku grupu po jedan pojam. Možeš odabrati pojmove koji se najčešće javljaju ili su iz nekog drugog razloga važni. Svakoj grupi daj jedan od tih pojmova (svakoj grupi različit pojam).
- Njihov je zadatak taj pojam prezentirati ostalim grupama, ali tako da ne najave unaprijed koji su pojam dobili. Možeš im ti odrediti na koji će ga način prezentirati (skeč, poster, pantomima, haiku, pjesma, foto-govor,...) ili možeš njima prepustiti izbor tehnike.

Nemojte im ovaj zadatak zadati prerano, važno je dati im vremena da porazgovaraju i o prvom pitanju. Ako odmah dobiju oba zadatka, vjerojatno je da će se usmjeriti na drugi.

PJESMA: Sv. Damjan (Reci mi Gospodine...)

Za plenum:

Predlažem da prvo iznesete rezultate rada po skupinama koji se tiču prvog pitanja. Tu može biti zanimljivih prijedloga i vrijedno je da ih vijeće i duhovni asistent čuju.

Poslije toga skupine mogu prezentirati svoje pojmove na način da jedna skupina prezentira, a ostali pokušavaju pogoditi koju vrednotu ovi predstavljaju.

I kao zaključak:

Kad mi kršćani govorimo o pozivu, ne mislim na neki neodređeni dojam, nego vjerujemo da nas naš Stvoritelj doista poziva na neki oblik života i da nas poziva zato što je to za nas dobro. Razlučivanje poziva je stoga dijalog, a s Bogom dijalogiziramo kroz molitvu. Da bismo ispravno raspoznali vlastiti poziv potreban nam je dijalog s ljudima koji imaju više iskustva od nas i koji nas mogu razumjeti i podržati, ali potreban je i osoban razgovor s Bogom.

Razlučivanje svog poziva nije pitanje jednog dana, jednog razgovora, jedne duhovne obnove. To je proces koji traje i koji traži mnogo vremena te koji uključuje i neke pogrešne korake i pokušaje. Kao bratstvo, možemo se međusobno podržavati na tom putu, na putu našeg poziva.

Susret ćemo zaključiti ovom molitvom:

Kriste, ti si nas pozvao.
Nemir koji nas obuzme kad čujemo tvoju riječ to dokazuje.
Ti znaš našu slabost.
Ti znaš kako lako gubimo odvažnost.
Ti znaš kako tjeskobno koračamo.
Ali ti si nas pozvao.
Mi se na to oslanjamo.
Djeluj u nama, ako je to tvoja volja.
Upotrijebi nas i učini nas upotrebljivima.
Ne znamo hoće li uspjeti išta od onoga
što u Tvoje Ime činimo.
Ali oruđe se ne smije bojati za uspjeh rada.
Mi smo tvoje oruđe.
Ti si nas uzeo u ruku.
Radi s nama.
Amen.

(Jorg Zink, Kako danas moliti, 2011., str. 149.)

PJESMA: Vanna: Otkad za te živim
(možete pustiti snimku da je mladi pažljivo poslušaju kao meditaciju)